

1. За-чер-пніть до-ло-не-ю во-ди - Че-рез мить во-на у-же-су-ха.
 2. Бо як му-чить спра-га, зна-ють всі, Тре-ба пи-ти швид-ко з пов-них жмень,
 3. Ко-жен ра-нок ллє до на-ших жмень Цін-ний час, що-би на-пи-тись ним,
 4. І жит-тя спли-ва-є так із рук, Про-ле-тить, не-мов ко-рот-ка мить,

У-ті-ка-ють крап-лі в ні-ку-ди, Як би не стис-ка-ла-ся ру-ка.
 Не че-ка-ти, по-ки у ру-ці Не за-ли-шить-ся ні крап-лі вже.
 Та як час-то ви-ті-ка-є він, не спо-жи-тий з вдяч-ніс-тю ні-ким.
 Мов дж-да, не втра-пив-ши до вуст, У-те-че, і спра-га лиш па-лить.

Приспів:

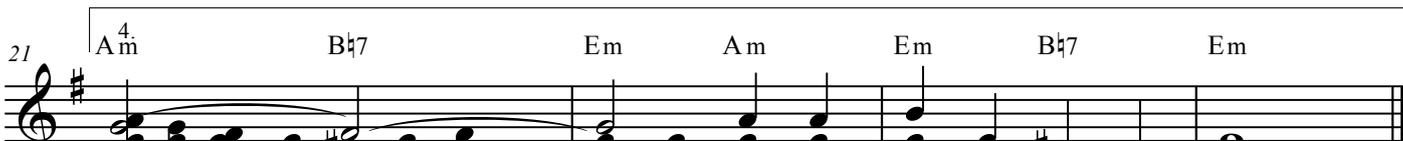
Так і час вті-ка не-ми-ло-серд-но, Він спли-ва-є з рук, не-мов во-да.

Не че-кай-мо на пус-ті до-ло-ні, Вжй-мо все, що Бог нам дав.

Не че-кай-мо на пус-ті до-ло-ні, Вжй-мо все, що Бог нам дав.

да-а пус-ав, вжй-мо все, що Бог нам дав.
 не че-кай-мо на пус-ті до-ло-ні,

1. Зачерпніть долонею води —
 Через мить вона уже суха.
 Утікають краплі в нікуди,
 Як би не стискалася рука.

Приспів:

Так і час втіка немилосердно,
 Він спливає з рук, немов вода.
 /Не чекаймо на пусті долоні,
 Вжймо все, що Бог нам дав./2р.

3. Кожен ранок ллє до наших жмень
 Цінний час, щоби напиться ним,
 Та як часто витікає він,
 Не спожитий з вдячністю ніким.

4. І життя спливає так із рук,
 Пролетить, немов коротка мить,
 Мов вода, не втрапивши до вуст,
 Утече, і спрага лиш палить.

2. Бо як мучить спрага, знають всі,
 Треба пити швидко з повних жмень,
 Не чекати, поки у руці
 Не залишиться ні краплі вже.